

[NABECHTAĆ *vb pf*

3 sg fut nabechce.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII (z Cn) – XVIII w.

Podjudzić, poduszczyć przeciw komu mówiąc wiele; incitare, inculcare, sufflere Cn:

*Zwrot: »[komu] uszy nabechtać« = aures alicuius sermonibus implere, inculcare auribus Cn: Co dopieroż mniemanie złe/ zwłaszcza Pánu młodemu/ (ktoremu czałem ledá kto łatwie wízy nábechce) czyniło o Siećiechu *BielKron* 1597 69 (*Linde*).*

Synonimy: namowić, podeszczwać, poduszczyć.

Cf NABEKTANY

FP